

חבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"י בניסן תשפ"א - (2.4.21)

צילם : נתן גדסי

”יוֹנְתֵי בְּחֻגֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמְדֻרָּגָה” (שיר השירים ב' י"ד)

שבת שביעי של פסח

כניסת השבת - 18:39 צאת השבת - 19:39

1451

קריעת ים סוף לא הגיעה על ידי נס אלוקי שקרע את הים מעצמו, אלא התחילה באמצעות נסיעה של בני ישראל לתוך הים, וקפיצה לתוך הים של נחשון.

פתאום לא הכל מגיע מלמעלה, אלא צריך לעשות משהו בשביל לקבל את הנס! לכל אחד יש את ים סוף שלו, את החיים שהוא צריך לשנות ולקרוע.

זו בדיוק המשימה האישית של כל אחד מאיתנו.

עברנו את ליל הסדר, לילה חווייתי, חגיגי ומיוחד.

כעת, כש"אחרי החגים" ממש מעבר לפינה, זה הזמן לקרוע את ים הסוף שלנו, לקחת את כל הכוחות שעמדו לרשותנו לאורך השנה המורכבת שעברנו, ולקפוץ לתוך הים. עלינו לחשוב איך אנחנו לוקחים משהו מכל הכוחות האלו שגילינו בתוכנו, ויוצקים אותם אל היום-יום הרגיל והשגרתי ...

חג שמח!

באחד האזכורים של שביעי של פסח בתורה, מכנה אותו התורה בשם "עצרת":

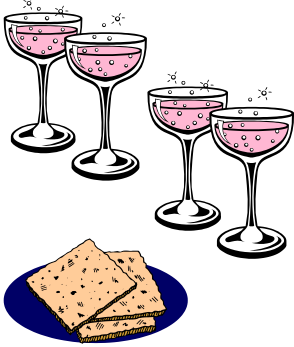
"ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלוקיך".

כידוע, גם שמחת תורה מכונה "שמיני עצרת" אלא שבמקרה של שמחת תודה, ידוע ומפורסם שזהו חג נפרד לחלוטין ואין שום קשר בינו לבין חג הסוכות. מה אם כן פשר הביטוי "עצרת" בהקשר לשביעי של פסח? אם נתבונן בפרשיית קריעת ים סוף, נראה שחלק חשוב בהסתכלות שלנו עליה טמון בפסוק: **"מֵהַ תִּצְעַק אֵלַי דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ"**.

משה ועם ישראל שרויים עדיין תחת הרושם של יציאת מצרים, מצפים לאיזו התערבות אלוקית גם הפעם. כזו שתשאיר אותם נפעמים. התערבות אלוקית כמו שראו בעשר המכות בכלל ובמכת הבכורות בפרט. אלא שלפתע הם שומעים את ציווי ה' - מה אתם מתפללים ומחכים? עשו משהו, סעו... הפעם זה לא אני, זה אתם, אתם צריכים לפעול ולעשות, לא אני.

ואני תפילתי לך ...

יום שישי – ערב שבת שביעי של פסח

18:39 - הדלקת נרות

18:54 - מנחה וקבלת חג

לימוד - אייל זנה

מזמור שיר/ערבית - יוסף בלנקשטיין

שבת שביעי של פסח

08:30 - שחרית - ישראל זלקינד

שיר השירים - אלעד וגנר

קריאת התורה - צביקי טסלר

מוסף - עדו עפרוני

10:15 (בערך) - יזכור

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

19:39 - ערבית והבדלה

בברכת שבת שלום וחג שמחה וכשר

הגבאים (עדו עפרוני)

שבת שלום וחג שמח !

תפילת מנחה בימות החול בבית
הכנסת בשעה 19:00

מלא טוב!!!

* לחנה שבט להולדת הנין, נכד למורדי ואלונה, בן לנעם והדס.

"מילים מילים הוא בדה ממוחו הקודח" / צביקי טסלר

מענה לדבריו של זאב ספראי מהגיליון הקודם

יוחלף בביטוי "קהילה", אלא שהקיבוץ יפעל באמצעות שני אגפים מובחנים – אגף הקהילה ואגף המשק. מכיוון שכאמור, בכוחה של שפה ליצור תהליכים, היה חשוב לנו שתהליך האבחנה הזה – שבקיבוץ פועלים שני אגפים מובחנים – ילווה גם בהמשגה נכונה.

המשגה נכונה, שמחוללת תהליכים, עמדה גם בבסיס ההחלטה לגבי הכינוי "מזכיר" מול "מנהל". גם כאן, מזכיר הקיבוץ ממשיך להיקרא, כפי שאנו רגילים, "מזכיר". אולם בכל הקשור לניהול האגפים והענפים, חשבנו שיש מקום לקרוא לילד בשמו. ניהול הוא מקצוע. אני מרשה לעצמי לנקוט בעמדה שיפוטית ולהגיד שהתרבות הניהולית המסורתית בקיבוץ אינה מפותחת. בענף שצריך להימדד בתוצאות, בין אם בתוצאות עסקיות ובין אם בתוצאות שירותיות, נדרשת היררכיה מסוימת בין מי שמוביל את הפעילות לבין שאר עובדי הענף. לאחריות הניהולית שמוטלת על כתפי החברים, חייב להילוות גם מימד היררכי, ניהולי. היכולת לנקוט בפרקטיקות ניהוליות מותנית בקיום תרבות ניהולית, בה החבר שנושא באחריות מנהל בפועל את הענף עליו הוא ממונה. לא ניתן להסתפק לשם כך בלהיות זה ש"מרכז" את הפעילות, מתוך שוויון עם שאר העובדים.

במאמרו בשבוע שעבר, בפסקה "כוחה של שפה", העלה זאב את הטענה שבכוחה של שפה ליצור תהליכים. מתוך כך הציע לנו זאב להשיב ימינו כקדם, לזנוח את הכינוי "מנהל", לחזור לכינוי "מזכיר", לחדול מהשימוש בשם "קהילה" ולשוב ולהגדיר את עצמנו כ"קיבוץ". זאב כמובן נימק את דבריו וטען ש"קהילה" יש בכל מקום, אבל הייחוד של הקהילה שלנו הוא בהיותנו "קיבוץ". כמו כן, בקיבוץ אין "מנהלים" כי החברים נבחרים לתקופה מוגבלת, והביטוי "מזכיר" מתאים לנו יותר בהיותו מבטא מעמד של שותפות נטולת היררכיה.

ובכן, אני בהחלט מסכים עם זאב שבכוחה של שפה ליצור תהליכים, וזאת בדיוק הסיבה שבגללה בחר הצוות שהביא את השינויים לאספה, להציע טרמינולוגיה עדכנית.

"קהילה" בוודאי איננה "קיבוץ". הביטוי "קהילה" כלל לא מחליף את ההגדרה "קיבוץ". אלה הן שתי ישויות מובחנות. הקיבוץ מכיל את הקהילה, והקהילה היא חלק מהקיבוץ. הקהילה היא החלק החשוב, המשמעותי, והסיבה העיקרית שבגללה אנו בוחרים להיות חברי קיבוץ. אבל לצד הקהילה יש עוד מרכיב, שגם הוא חלק מהקיבוץ, וזה כמובן המשק. מבלי להאריך במהות הדברים, אציין שלא עלה על דעתו של אף אחד שהביטוי "קיבוץ"

לסיכום: עניין ההמשגה, כחלק מתהליך השינוי שמבחין בין אגף הקהילה לאגף המשק, היה לנגד עינינו. אני סבור שמצאנו את הדרך הנכונה, תוך שימוש במושגים נכונים, כדי לשמור על מה שחשוב לנו, ולשנות ולקדם תהליכי שיפור במקומות הנכונים.

אני מקווה שנתרגל למושגים החדשים, ושאכן יהיה בכוחו של ריענון השפה גם לרענן ולהשפיע לטובה על תהליכי הניהול וקבלת ההחלטות.

אם נדייק רק עוד קצת בענייני המשגה, אז השתדלנו גם לעשות אבחנה מושגית בין הציר של מוסדות הקיבוץ לבין הציר של ענפי הקיבוץ. מי שמוביל את מזכירות הקיבוץ, ולמעשה נמצא בראש מבנה מוסדות הקבוצה הנבחרים, ימשיך להיקרא "מזכיר", ומי שיושב בראש ועדה, ימשיך להיקרא "מרכז". בציר הענפים, מי שיושב בראש "דירקטוריון" או "הנהלה", ייקרא "יו"ר", ומי שעומד בראש "ענף" או "אשכול ענפים" או "אגף", ייקרא "מנהל".

אחרון אחרון ודי ודי ...

בימיו האחרונים, ביקש רמי בקשה מיוחדת, להודות ב"מבית" לצוות הרפואי המופלא של קבוצת יבנה. בזכות עבודת קודש, שלוותה בעדינות, בזמינות תמידית, במקצועיות מופתית ובמסירות רבה, זכה רמי, ראש משפחתנו, לסיים את חייו בביתו, מוקף באוהביו וביקיריו.

זכות גדולה שנוקיר עבורה תודה לעד.

בהזמנות זו, ברצוננו גם להביע תודה ענקית לכל אחד ואחת מחברי ותושבי הקיבוץ על העזרה, התמיכה והמילים הטובות בזמן ימי מחלתו של רמי ובמהלך ימי השבעה.

אשרינו שנפל בחלקנו להשתייך למקום הזה ולהיות מיושביו. בתקווה שנזכה להחזיר טובה וחסד.

חג שמח

מהעפרונים, אפרת ומשפחתה.

ק' הילה

לגלות כי המחקר שלה נמצא ראוי, והיא קיבלה דוקטורט. ק' הילה קראה בפייסבוק איך הדיקן היוצא של ביה"ס ללימודים מתקדמים, פרופ' אריאל בנדור, הדיקנית הנכנסת, פרופ' רונית שריד, והמנחה של עבודת המחקר, פרופ' זאב ספראי, הגיעו לביתה של כותבת הדוקטורט והעניקו אותו לבן זוגה. ק' מיהרה לברר את הנושא, באופן דיגיטלי כמובן, עם פרופסור זאב ספראי, שהשיב כי הוא רואה בסיפור עניין אנושי בסיסי. מיקי לוי, שכנה מכפר מרדכי, למדה אצלו לתואר ראשון ושני והמשיכה לדוקטורט בהנחייתו, ועם השנים נוצרו ביניהם קשרי חברות. במשך שנים היא שקדה על קטלוג של כל כלי הברזל מתקופת בית שני, משנה ותלמוד, עבודה שאיש לפני לא עשה. כמי שבאה מרקע חילוני, היא למדה לטובת העניין את מקורות חז"ל שלא הכירה קודם, והשקיעה מאמץ בלתי רגיל. עבודתה כמעט הסתיימה ונותרו לה תיקונים אחרונים, אבל היא לא הספיקה. זאב יידע כמובן את הנהלת האוניברסיטה על הסיטואציה, והם יזמו את המחווה המרגשת.

(הערה: ק' הילה הוא שם כללי, וכותבי המדור הם חברי המערכת. הקטע לא נכתב ע"י דינה ספראי).

 השבוע ק' הילה חשה עצמה דיגיטלית במיוחד! היא שוטטה ברחבי הפייסבוק וראתה שחן זלקינד מזמין מבקרים בחול המועד ליסטודיו פתוח! ק' ביררה וגילתה שהסטודיו הנ"ל שוכן בנגריה, בקומת הגלריה. היא הגיעה והתרשמה מהמוצרים היפים שחן מציע למכירה: גופי תאורה, מראות, ספסלים ועוד. חן סיפר לה שאמנם הסטודיו קיים כבר קרוב לשנתיים, אבל זאת הפעם הראשונה שהוא מזמין מבקרים. זאת הזדמנות בשבילו לפגוש את הלקוחות הוותיקים והפוטנציאליים, לדבר ולשמוע, וכמובן שעם כל הכבוד לדיגיטציה, אין כמו מפגש פנים אל פנים, גם של האנשים וגם של המוצרים.

 במהלך שיטוטיה בפייסבוק, ראתה ק' הילה פוסט שריגש אותה במיוחד, ולא רק אותה אלא 1,400 אנשים נוספים ששיתפו אותו, ו-6,000 אנשים שסימנו לייק. את הפוסט כתבה רות עפרוני (Ruth Efroni), והיא סיפרה בו על קרובת משפחה בשם מיקי לוי שהחלה לכתוב דוקטורט בהיותה בת 72 וסיימה אותו בגיל 78, אך למרבה הצער נפטרה זמן קצר לפני שהספיקה

בשבועות הכי עמוסים בשנה
התגייס נוער הקיבוץ - **חברת הנעורים**
והלימונים - להתארגנות הקיבוצית
לקראת החג.

אחרי שנים שבהן את ניקוי דירות
החברים, ואת התגבור בצורכי ענף
המזון ביצעה חברת כח אדם, ובשנים
שלאחר מכן - מכינות שונות, הבנו שחכ
האדם האיכותי ביותר נמצא כאן,
אצלנו בבית!

סיון לנג מספרת: אחרי שבשנה שעברה,
בהובלתה של **מיכל שליסלברג**, הוחלט
שאת ההכנות לפסח יבצעו **הלימונים**,
והשיבוצים כבר היו מוכנים, הגיעה
הקורונה וצימצמה את יכולת הצעירים
לסייע בבתי המבוגרים. השנה, המבצע
יצא לפועל בשיא הכח, והלימונים סייעו
בניקיון של כ-50 דירות של חברים, וכן
עבדו בענף המזון, הן במטבח והן
בניקיונות. בנוסף, החבריה של **חברת**
הנעורים והלימונים הכינו גם את מבני

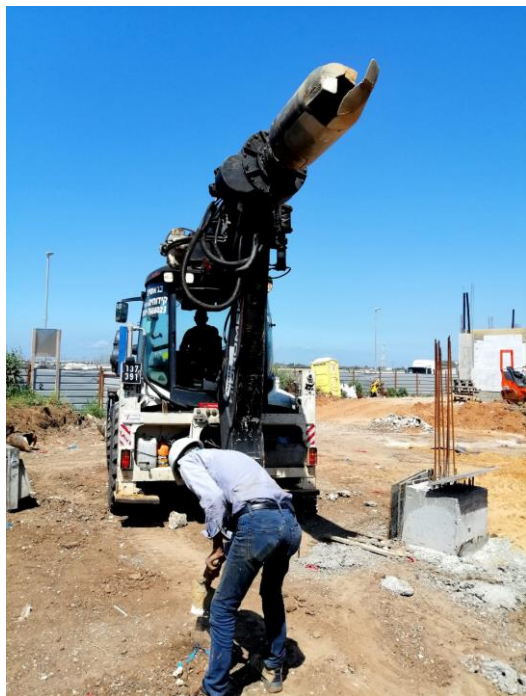
הציבור והמבנים של החינוך הבלתי
פורמלי לקראת הפסח, זאת בנוסף
לעבודה בגיל הרך ובענפים השונים.
מבחינת הקיבוץ יש לכך ערך כלכלי
משמעותי, אבל גם ערך מוסף בפן
החברתי, בקשר הבין-דורי ובחיזוק
החיבור לקיבוץ. מבחינת ההיערכות
שלנו כמערכת, היתה תחושה נהדרת
שאפשר להסתמך עליהם ולדעת
שהעבודה תתבצע על הצד הטוב ביותר,
ועוד יותר מזה - להרגיש שהחבריה
עושים את הכל בשמחה, בטוב, ועם
חיוך על הפנים.

גם מצד הנוער נרשמה הערכה על האמון
שניתן להם מצד מוסדות הקיבוץ
בפרויקט גדול כל כך, וכן תודה לחברים
שפתחו את ביתם בפניהם.

לקי הילה לא נותר אלא להתרשם
ולהצטרף לתודות לנוער ולכל מי שידו
בדבר!

עדכונים מחזיתות הבנייה השונות

* בפרויקט הממ"דים בבתיים הדו-קומתיים הסתיים שלב היציקות, וכעת עובדים במרץ על גמרים בכל הבתים: טיח, צבע וכו'.

כמחצית מהדיירים כבר חזרו לבתיים (על אף תיקונים קטנים הנדרשים בחלק מהמקומות), ביניהם חמש משפחות שחזרו לבתיים לאחר שיפוץ מורחב. נאחל להם התחדשות מוצלחת והרבה הנאה מהשינויים וההתאמות!

ביולי צפוי להסתיים פרויקט הממ"דים כולו.

במקביל, נתלתה על לוח המודעות **תכנית פיתוח וגינון** לשכונה זו, בתקווה לסיום ביצועה עד ראש השנה.

* גם בפרויקט הבתים הדו-משפחתיים ניתן לראות את ההתקדמות, כאשר בחלק מהבתים כבר סיימו לצקת את התקרות, ומתחילים בעבודות בנייה בפנים. שאר הבתים עדיין בעבודה. התכנית היא לסיים בעוד שבוע את הקידוחים של היסודות לבתים האחרונים.

שוחחה עם ניר: רעיה זלקינד

הצילום למעלה: קידוח הדירה האחרונה בפרויקט. למטה: מערבב הבטון והיציקה האחרונה בפרויקט הממ"דים. צילם: אליקים איטלי

חולרים פסגה

בשבוע הבא חדר האוכל ייפתח לארוחת צהריים.

הגשת ארוחת צהריים בשעות 11:30-14:00

הישיבה בחדר האוכל מותרת רק לבעלי תו ירוק.

גם החנות חוזרת לקבל בשעות הרגילות,

ולא יוקצו שעות מיוחדות לבני הגיל השלישי.

סיון לנג

עדכונים מצוות ההשתלמויות / שרה אריאל

זה תואם את מועד ההרשמה בפועל ללימודים, ומאפשר לנו מספיק זמן לדון בבקשה ולתכנן את השימוש בתקציב. להזכירכם, כל בקשה ללימודים שמחוץ למסגרת "השתלמויות קצרות ותחביבים", שעלותם 4000 ₪ לשנה, דורשת דיון ואישור בצוות, במזכירות ובמועצה.

השנייה, **קביעת קווים מנחים לצוות ההשתלמויות לצורך אישור השתלמויות**, במטרה לנהל את תהליך אישור כל סוגי ההשתלמויות בצורה יעילה וטובה יותר. על פי בקשתם של חברי המועצה, המזכירות כינסה צוות שדן באתגרים שוועדת ההשתלמויות התמודדה איתם לאחרונה, וביחד חיברנו מסמך שיובא בקרוב לאישור המועצה. הצוות כלל את **נח חיות** (מזכיר), **שרה אריאל** (מרכזת צוות ההשתלמויות), **דוסי אלטמן** (מנהלת מש"א), **אושר קולמן** ו**אביבה סימון**. המסמך מפורסם בימים אלה ויובא לאישור המועצה.

אני מאחלת לכולנו חזרה לשגרה ברוכה גם בתחום ההשתלמויות, לימוד פורה, התפתחות וצמיחה.

שנת הלימודים תשפ"א נפתחה בשיא הקורונה. לצד השתלמויות שבוטלו או נדחו, רוב הלימודים המשיכו להתקיים במתכונת "זום", שהפכה מוכרת לכולנו. רכשנו עבור חברי הגיל השלישי את הקורס של מרכז הרצוג, "עם בעקבות גורלו", לשידור בערוץ הפנימי. תודה מיוחדת **לדוד הראל** על התיאום.

למידה מהבית היו יתרונות כגון חסכון בזמן ובנסיעות, נגישות לתחומי עניין רבים, ובחלק מהמקרים, מחירים אטרקטיביים. אך עם זאת, הורים לילדים התקשו ללמוד כשילדיהם בבית ולומדים ב"זום" בעצמם. וכן, תחושת האוורור מהשגרה שמלווה את היציאה הפיזית ללימודים, והפן החברתי, היו כמובן חסרים לרוב המשתלמים.

כדי לשפר את הטיפול בבקשות לכל סוגי ההשתלמויות לשנת תשפ"ב, קיבלנו מספר החלטות.

הראשונה, **הגבלת זמן הגשת הבקשות ללימודים אקדמיים לשנת תשפ"ב עד לתאריך 1.5.2021**, כפי שפרסמנו בעבר. מועד

משולחן תרבות

לפניכם האירועים לימי **התשואה** (בין שואה ותקומה)

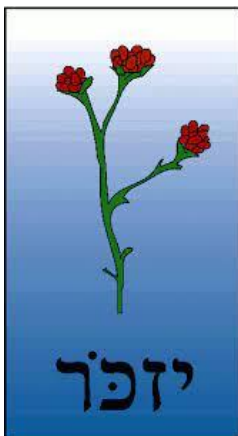
❖ **יום רביעי, כ"ה בניסן (7.4) ערב יום הזכרון לשואה ולגבורה**: הקרנת הסרט "מורנוב" ושיחה עם הבמאי חן שלח.

*עשרות אלפי פולנים נוצרים מתארכים בשכונת מורנוב ברשה.
חלקם משוכנים שמאקום מסתובבות רוחות רפאים של יהודים ...
אולי אחת מהן היא סבא שלך?*

המשפט הזה, שנורה כלאחר יד מפיה של צעירה תושבת ורשה, הוציא את הבמאי, חן שלח, למסע אינטנסיבי בעקבות קורותיה של שכונת מורנוב, שהייתה המרכז היהודי החשוב בעולם, עד שהפכה במלחמת העולם השנייה ל'גטו ורשה'.

בתום המלחמה נותרו אלפי יהודים קבורים תחת הריסות הגטו, ושכונה נוצרית חדשה, הנושאת את אותו השם, קמה על ההריסות. כמעט דבר לא נותר מהשכונה היהודית, אולי רוחות רפאים. את המסע תיעד חן שלח בסרט עוצמתי בעדינותו, 'מורנוב'.
הסרט יוקרן באולם האירועים בשעה 20:30.

❖ **יום שלישי, א' באייר, (13.4) ערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה**:

18:45 - טקס בבית העלמין, הדלקת לפיד הזיכרון ומפגש משפחות שכולות.

לאחר הצפירה - ערב "שרים לזכרם" בהשתתפות המשפחות השכולות, בכניסה לחד"א הצפוני.

❖ **יום רביעי, ב' באייר, (14.4) יום הזיכרון** – תערוכת הזיכרון בלובי חד"א.

לתמי ונח היקרים,
שמחתי מאד להתארח אצלכם בליל הסדר.
היתה לי חוויה גדולה כי היו לי שתי
אפשרויות: או להישאר בבית לבד, או לבוא
אליכם.
זמן רב התלבטתי מה אעשה בליל הסדר
השנה.

שמחתי לקבל את הזמנתכם,
ואני מודה לכם על כך מאד.

אביבה הרץ

תזכו למצוות

המלה

במוזיאון ישראל בירושלים יש
תערוכות נפלאות. קיבלנו
הארכה של חודש למינוי לשנת
2020.
מי שבא חייב להביא את
הכרטיסים הישנים.
פרטים אצל שוש.

rek eie

אחות כוננת בשבת "שביעי של פסח" – אוריה חושן.

מועד ישיבת הצוות חוזר לימי שלישי בין השעות 08:00-09:30.

**שעות עבודתה של ד"ר מיטל יפורסמו מידי יום ראשון בקבוצת
הוואטסאפ "ידיעות יבנה".**

ימי שישי במרפאה: ב - 02/04/21 - וב- 09/04/21 תהיה המרפאה סגורה.
במקרים דחופים בלבד יש לפנות לאחות בית סביון.

* **תזכורת!** - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.

מבקשים לחזור ולהדגיש כי לפני כל הגעה למרפאה, ועל אחת כמה וכמה
כשמרגישים לא טוב, יש להתקשר ולתאם מול המרפאה את ההגעה

אנו מבקשים לחזור ולהדגיש שיש עדיין להקפיד על הכללים !!!

טלפון חירום: אחת בכוננות - 4000, איחוד הצלה - 1221

רק בריאות, צוות המרפאה

פתאום נפל עלי אביב

אילן גולדהירש

פתאום נפל עלי אביב
חצוף ומסתער
את נחירי אפי הרחבי
ניחוח משכר
פתאום נפל עלי אביב
והוא, ולא אחר
אך מול חלון ביתי הביא
עולם זפה יותר.

פתאום נפל עלי אביב
ומגעו נעים
ואת נפשי פשוט השיב
השיב את החיים
פתאום נפל עלי אביב
ונצנים המטיר
ובזכותו, אני מודה
כתבתי את השיר.

פתאום נפל עלי אביב
ישר מן האויר
פתאום בכל המרחבים
צועק רוק בזהיר
פתאום נפל עלי אביב
צעיר ורענן
והוא המס בהבל פיו
גם רוח, גם ענן.

אך מי יתן והוא
יהיה אתי כל השנה
כי האביב הנו
הרבה יותר מסתם עונה
אך מי יתן והוא
יהיה אתי כל השנה
כי האביב הנו
הרבה יותר מסתם עונה
- האביב!

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישביין.